

EUROPA-PARLAMENTET

2014 - 2019

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

2014/2237(INI)

22.4.2015

UDKAST TIL BETÆNKNING

om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom
(2014/2237(INI))

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Ordfører for udtalelse: Inês Cristina Zuber

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	8

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom (2014/2237(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget i New York den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der blev vedtaget i New York den 13. december 2006,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 20. februar 2013 "Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte" (C(2013)778),
- der henviser til Kommissionens rapport "Employment and Social Developments in Europe 2012" (Beskæftigelse og social udvikling i Europa i 2012),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. februar 2011 "En EU-dagsorden for børns rettigheder"(COM(2011)0060),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 "Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed" (COM(2010)0758),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. juli 2006 "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" (COM(2006)0367) og til Parlamentets beslutning herom af 16. januar 2008¹,
- der henviser til rapporten fra Eurofound: "Third European Quality of Life Survey - Quality of life in Europe: Impacts of the crisis" (den tredje europæiske livskvalitetsundersøgelse – livskvalitet i Europa: krisens indvirkninger),
- der henviser til rapporten fra Eurofound: "Third European Quality of Life Survey - Quality of life in Europe: Social inequalities" (den tredje europæiske livskvalitetsundersøgelse – livskvalitet i Europa: sociale uligheder),
- der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om 25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder²,

---

¹ EUT C 41 E af 19.02.09, s. 24.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0070.

- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om krisens konsekvenser for sårbare gruppers adgang til pleje¹,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse²,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om fattigdom blandt kvinder i Den Europæiske Union³,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle⁴,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU⁵,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder⁶,
- der henviser til fra Red Barnet's rapport "Child poverty and social exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5,
- der henviser til UNICEF's forskningskontors rapport fra 2014 "Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries" (Recessionens børn: den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande),
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Antifattigdomsnetværk (EAPN) og Eurochild (2013) "Towards children's well being in Europe – explainer on child poverty in the EU" (mod børns velfærd i Europa – en forklaring på børnefattigdommen i EU),
- der henviser til UNICEF's forskningscenter Innocentis rapport fra 2012 "Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries" (måling af børnefattigdom: nye sammenlignende tabeller over børnefattigdom i verdens rige lande),
- der henviser til den endelige videnskabelige rapport fra Drivers: "Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review" (sociale uligheder i sundhed og udvikling i den tidlige barndom: en systematisk gennemgang for hele Europa), London, september 2014,
- der henviser til EU's statistikker om indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) fra 2013,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 30. september 2009 om "en samlet strategi for arbejde og fattigdom",
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2010 om børnefattigdom og børns velfærd,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0328.

² EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

³ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 77.

⁴ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 8.

⁵ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.

⁶ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 24.

- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 10. december 2013 om Europæisk minimumsindkomst og fattigdomsindikatorer,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0000/2015),
- A. der henviser til, at øgede sociale uligheder fører til øget fattigdom blandt børn, og at børn tilhører den aldersgruppe, der har den største fattigdomsrisiko i 19 af EU's medlemsstater, at sociale uligheder medfører ulemper på tværs af generationer samt til, at data viser, at kløften mellem rig og fattig er steget i hele EU, herunder i lande med et højere BNP;
- B. der henviser til, at ødelæggelsen af indkomster spiller en afgørende rolle for nedbringelsen af de sociale ulighedscykluser;
- C. der henviser til, at antallet af børn, der i perioden 2008-2012 var truet af fattigdom eller social udstødelse (EU 27 + Norge, Island og Schweiz), steg med næsten en million, heraf en halv million alene mellem 2011 og 2012¹, og til, at 26,5 millioner børn i EU-28 ifølge oplysninger fra Eurostat var truet af fattigdom eller social udstødelse i 2013; der henviser til, at risikoen for fattigdom eller social udstødelse i EU 27 steg mellem 2008 og 2012 fra 26,5 % til 28 %; der henviser til, at 28 % af den samlede befolkning under 18 år i EU28-medlemsstaterne i 2013 truet af fattigdom eller social udstødelse;
- D. der henviser til, at det er foruroligende, at den procentmæssige andel af børn, der ikke har mulighed for at spise kød, kylling eller fisk to dage i træk i lande som Estland, Grækenland og Italien, er fordoblet siden 2008;
- E. der henviser til, at organisationer gør opmærksom på, at hovedårsagen til den stigende børnefattigdom er de såkaldte spareforanstaltninger (en betydelig reducere af den sociale støtte til børn og familier, stigende arbejdsløshed, udbredelsen af usikre ansættelsesforhold og en stigning i skattebyrden) og til, at UNICEF anfører, at budgetnedskæringer, især i Middelhavslandene, har øget uligheden og bidraget til at forværre levevilkårene for børn², således at disse politikker krænker børns rettigheder og udgør en krænkelse af internationale forpligtelser i henhold til konventionen om barnets rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;
- F. der henviser til, at familier med enlige forsørgere, især familier med enlige mødre, har en større risiko for at blive ramt af fattigdom eller social udstødelse (49,8 % mod 25,2 %), hvilket skyldes feminiseringen af fattigdom og lønmæssig forskelsbehandling mellem mænd og kvinder;
- G. der henviser til, at konsekvenserne af fattigdom og social udstødelse af børn kan være hele

1 Rapport fra Red Barnet: "Child Poverty and Social Exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5.

2 UNICEF's forskningskontor (2014): "Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries" (Recessionens børn: den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande), Innocenti Report Card 12, UNICEF Office of Research, Firenze.

livet og fortsætte ind i fremtidige generationer; der henviser til, uddannelseskløften mellem børn fra forskellige socioøkonomiske baggrunde er blevet større (i 11 lande modtager kun 15 % af børn mellem 0 og 3 år uddannelse);

- H. der henviser til, at udgifter til uddannelse, navnlig hvad angår undervisningsmaterialer og transport, i de fleste lande hovedsagelig afholdes af husholdningerne;
- I. der henviser til, at der selv i lande, hvor retten til sundhed er fastsat ved lov, er mange børn, som ikke har adgang til en praktiserende læge eller tandlæge;
- J. der henviser til, at alle børn har ret til at blive beskyttet mod misbrug, vold og omsorgssvigt, og at forskning har vist, at et finansielt pres inden for familier og nedskæringer i offentlige tjenesteydelser gør børn mere udsatte, samt at de såkaldte spareforanstaltninger har ført til øget vold mod børn;
- K. der henviser til, at familier, der lever i risiko for fattigdom, er mere udsat for at leve i uhygiejniske og usikre områder, og at 17 % af børnene i EU28 fortsat lever under disse vilkår, samt at 15 lande overstiger gennemsnittet¹; der henviser til, at det stigende antal udsættelser som følge af manglende mulighed for at betale boligudgifter, har tvunget børn i nødly;

Henstillinger

1. anbefaler, at medlemsstaterne øger mængden, omfanget, rækkevidden og effektiviteten af den sociale støtte, der specifikt er rettet mod børn, men også mod forældre (f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse) og fremmer arbejdsretlige bestemmelser, der sikrer familierne sociale rettigheder og sikkerhed og bekæmper usikre ansættelsesforhold;
2. anbefaler medlemsstaterne at gennemføre eller styrke de universelle velfærdsydelser, som er målrettet mod børn, som en iboende ret for barnet;
3. opfordrer Kommissionen til at undlade at henstille til omdefinering af og nedskæringer i medlemsstaterne offentlige ydelser og til at undlade at fremme fleksible arbejdsforhold og privatisering af offentlige tjenesteydelser, hvilket utvetydigt har ført til en svækkelse af børns sociale rettigheder;
4. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre og overvåge planer for bekæmpelse af børnefattigdom og til at lægge vægt på børns iboende rettigheder samt til at fastsætte mål for begrænsning af fattigdom og social udstødelse;
5. opfordrer Kommissionen og Europa-Parlamentet til at benytte sig af midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme til at øge bevillingerne fra Den Europæiske Socialfond og programmet om fødevarehjælp til de socialt dårligst stillede grupper og til at kontrollere, at børn prioriteres i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af regional- og samhørighedspolitikkerne;
6. anbefaler, at medlemsstaternes nationale budgetter indeholder synlige og gennemsigtige

---

¹ EU-SILC (2013) EU's statistikker over indkomstforhold og levevilkår.

bestemmelser om udgifter til bekæmpelse af børnefattigdom og til at opfylde deres forpligtelse til at beskytte børn;

7. opfordrer medlemsstaterne til at indføre lovgivning for at beskytte eller øge barsels- og fædreorlov;
8. anbefaler medlemsstaterne at udvikle proaktive sociale politikker, der forhindrer fattigdom, og fjernelse af børn fra deres familiemæssige omgivelser, og sikre, at institutionalisering af børn ikke skyldes fattigdom;
9. anbefaler medlemsstaterne at sikre alle børn adgang til gratis offentlig uddannelse af høj kvalitet uanset alder, herunder i den tidlige barndom, og sikre en passende lærer-studerende-ratio;
10. henstiller, at medlemsstaterne leverer gratis undervisningsmaterialer og skoletransport inden for skoletiden;
11. opfordrer medlemsstaterne til at garantere almen, offentlig og gratis sundhedspleje af høj kvalitet med henblik på forebyggelse og primær sundhedspleje, adgang til diagnoser, behandling og rehabilitering, der sikrer kvinders ret til seksuel og reproduktiv sundhed ved at sikre sundhedspleje til spædbørn, mødrepleje i den præ- og postnatale plejeperiode, særlig i tilfælde af for tidlig fødsel, adgang til praktiserende læger, tandlæger og psykiatriske specialister for alle børn, og integrere disse aspekter i såvel de nationale som i EU's folkesundhedsmæssige strategier;
12. anbefaler, at medlemsstaterne yder den nødvendige støtte til at sikre retten til kultur, sport og fritid for alle børn med fokus på børn, der lever i fattigdom, børn i fjerntliggende områder, børn med handicap og indvandrere;
13. opfordrer medlemsstaterne, især dem, hvor de sociale uligheder er størst, til at styrke de sociale rettigheder, som staten skal garantere, øge antallet af medarbejdere og teknikere i socialsikringstjenester samt den lægelige, psykologiske og sociale hjælp til børn;
14. henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne at udvikle statistiske metoder, som integrerer flerdimensionale indikatorer til måling af fattigdom, med henblik på at tage hensyn til begrænsningerne i forbindelse med måling af relativ fattigdom og til det arbejde, der udføres af UNDP, UNICEF og OECD, som går ud over AROPE-indikatorerne;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

BEGRUNDELSE

Ifølge FN's konvention om barnets rettigheder bør alle børn være garanteret ret til uddannelse, sundhedstjenester, en bolig, beskyttelse, til at deltage i beslutninger, der vedrører dem og deres fritid, til en afbalanceret kost og til at vokse op i en familie. Inden for EU er konventionen imidlertid langt fra opfyldt.

Alle rapporter peger faktisk på en stigning i børnefattigdommen i Europa. Mellem 2008 og 2012 er antallet af børn i risiko for fattigdom eller social udstødelse i Europa (EU 27 + Norge, Island og Schweiz) steget med næsten en million og steget med en halv million mellem 2011 og 2012 alene¹; Risikoen for fattigdom eller social udstødelse steg mellem 2008 og 2012 fra 26,5 % til 28 % (20,8 % af børnene levede i familier med disponible indkomster på under 60 % af det nationale gennemsnit, 9 % levede i husstande med meget lav arbejdsintensitet og 11,8 % i hjem med materielle afsavn); I 2013 var 26,5 millioner børn i EU 28 ifølge Eurostatdata fra 2013 truet af fattigdom og social udstødelse. Men når man ser på UNICEF-data, der kombinerer data fra Eurostat og OECD, konstateres det, at der mellem 2008 og 2013 var 1,6 millioner børn, der levede med alvorlige materielle afsavn i 30 lande i Europa².

Det er alarmerende, at procentdelen af børn, der lever i absolut og langvarig fattigdom (over 3 år), er stigende, og at den procentmæssige andel af børn, der ikke kan spise kød, kylling eller fisk to dage i træk, i lande såsom Estland, Grækenland og Italien er fordoblet siden 2008.

Børnefattigdommen er i stigning sammen med de voksende sociale uligheder, og det er velkendt, at lande med en højere grad af social ulighed også er mere tilbøjelige til at have et højt niveau af fattigdom og social udstødelse blandt børn. "Fattigdomskløften", som måler afstanden mellem fattigdomsgrænsen og indkomsten for personer, der lever under denne, er steget, hvilket viser, at fattigdommen er taget til. I EU-27 er andelen af børn, der lever i fattigdom, hvis forældre har et lavere uddannelsesniveau steget fra 55,3 % til 61 % siden 2008, mens den kun steg med 0,5 % for børn, hvis forældre har en højere uddannelse³. Det er også velkendt, at børn i EU, der er født i økonomisk dårligt stillede områder eller regioner, hvis forældre har et lavt uddannelses- og beskæftigelsesniveau, eller hvis forældre er indvandrere, er mere tilbøjelige til at have begrænset adgang til sundhedstjenester og uddannelse, en tendens, der er taget til siden 2008, og at enlige forældre, især familier med enlige mødre, har en større risiko for at blive ramt af fattigdom eller social udstødelse (49,8 % mod 25,2 %), hvilket forværres, når forælderen er arbejdsløs.

Sociale uligheder skaber problemer på tværs af generationerne, og de negative virkninger af fattigdom og social udstødelse af børn kan vare hele livet, da de kognitive og sociale færdigheder tilegnes tidligt i livet, hvilket betyder, at de negative politiske foranstaltninger, der træffes i dag, vil få uoprettelige negative konsekvenser for disse personer og for samfundet.

De faktorer, der har størst indflydelse på børnefattigdom, er politikker og

---

¹ Rapport fra Red Barnet: "Child Poverty and Social Exclusion in Europe", Bruxelles, 2014, s. 5.

² UNICEF's forskningskontor (2014): "Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries" (Recessionens børn: den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande), Innocenti Report Card 12, UNICEF Office of Research, Firenze, s. 3.

³ Rapport fra Red Barnet: "Child Poverty and Social Exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 18.

arbejdsmarkedspolitikker for omfordeling af velstand¹, især lønniveauer og sociale rettigheder; i flere lande har regeringer imidlertid efter retningslinjer fra EU-institutionerne skåret ned på den sociale støtte til børn og familier. F.eks. var der i Portugal mellem 2010 og 2013, og sammenfaldende med trojkaprogramperioden, næsten en million børn, der ophørte med at modtage børnetilskud, og mellem 2010 og 2012 mistede 46 342 familier retten til supplerende indkomststøtte. Det er ikke tilfældigt, at lande med færre børn i fattigdom (de nordiske lande, Østrig, Slovenien og Nederlandene) er dem med højere sociale politikker med hensyn til adgang til en bolig, arbejdsløshedsunderstøttelse, støtte til førskoleundervisning og adgang til uddannelse, mens børnefattigdomsniveauerne i lande, som investerer mindre i disse foranstaltninger – såsom Grækenland, Italien, Portugal, Polen og Spanien – er højere.²

Der er derfor enighed blandt de forskellige organisationer om, at den vigtigste årsag til stigende børnefattigdom er de såkaldte spareforanstaltninger (en betydelig reduktion af den sociale støtte til børn og familier, stigende arbejdsløshed, udbredelsen af usikre ansættelsesforhold og en stigning i skattebyrden). UNICEF fastslår, at budgetnedskæringer, især i Middelhavslandene, har øget uligheden og bidraget til at forværre børns levevilkår; disse politikker krænker derfor børns rettigheder og udgør en krænkelse af internationale forpligtelser i henhold til konventionen om barnets rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Fattigdom har mange dimensioner og skal ikke kun forstås som manglende mulighed for at dække børns grundlæggende behov, såsom fødevarer, beklædning og boligforhold, men også manglende adgang til uddannelse og sundhedsydelser af høj kvalitet og manglende mulighed for at deltage i sportslige og kulturelle aktiviteter eller andre fritidsaktiviteter. På den anden side hænger børns behov direkte sammen med familiernes sociale situation, og dermed vil det at løse børns problemer i vidt omfang sige at løse familiemæssige problemer.

Vi anser det for afgørende vigtigt, at medlemsstaterne øger mængden, omfanget, rækkevidden og effektiviteten af støtte og sociale rettigheder, der specifikt er rettet mod børn, men også mod forældre (såsom arbejdsløshedsunderstøttelse eller øgede rettigheder for mødre og fædre) og fremmer arbejdsretlige love, der sikrer sociale rettigheder og sikkerhed for familier og bekæmper usikre ansættelsesforhold, ulovlige ansættelser og udnyttelse af arbejdstagere, og gennemfører eller styrker universelle velfærdsydelser rettet mod børn, som børns iboende ret. Det er vigtigt, at Europa-Kommissionen handler i overensstemmelse med de anbefalinger, som det vedtog den 20. februar 2013³, og afstår fra at anbefale omdefineringer og nedskæringer i de offentlige tjenesteydelser i medlemsstaterne, og i stedet foreslår en mere sammenhængende politik for udvidelse og omfordeling af EU-midler. Med henblik herpå er det også absolut nødvendigt at ophæve den økonomiske styring og budgettraktaten. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne og Kommissionen betragter børn som en prioritet i forbindelse med programmering og gennemførelse af regional- og samhørighedspolitikker, og

---

¹ Rapport fra Red Barnet: "Child Poverty and Social Exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5.

² Red Barnet, 'Child Poverty and Social Exclusion in Europe' (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 12 (baseret på "Thematic study on policy measures concerning child poverty" (tematiske undersøgelser af politiske foranstaltninger vedrørende børnefattigdom), 2008, og Udvalget for Social Beskyttelses rapport om bekæmpelse og forebyggelse af børnefattigdom fra 2012.

³ "Invest in children to break the vicious circle of inequality" (investering i børn for at bryde den onde cirkel af ulighed), http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2014-0070-def_1_3 (C(2013)778), 2013.

anvender Den Europæiske Socialfond til foranstaltninger til at mindske børnefattigdom og fastlægge håndhævelsesmål og –målsætninger, som bør være underlagt regelmæssig overvågning. Vi henstiller også til medlemsstaterne, at de nationale budgetter indeholder klare og gennemsikkelige bestemmelser for udgifter til bekæmpelse af børnefattigdom og til at leve op til forpligtelsen til at beskytte børn ved at gennemføre og overvåge planer til mindskelse af børnefattigdom, lægge vægt på børns iboende rettigheder og fastsætte mål for nedbringelse af fattigdom og social udstødelse.

Den mulighed, som midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme udgør, bør udnyttes af Kommissionen og Europa-Parlamentet til at forhøje bevillingerne fra Den Europæiske Socialfond og programmet for fødevarerhjælp til de dårligst stillede og overføre de beløb, der tildeles f.eks. til udenrigs- og sikkerhedspolitikken til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Det er også vigtigt, at Kommissionen realiserer den europæiske minimumsindkomst, som foreslået af Parlamentet i beslutningen fra 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle (2010/2039(INI)).

De første år, inden den obligatoriske skolegang, er af afgørende betydning for børns udvikling, eftersom det er i disse år, at de udvikler grundlæggende færdigheder; adgang til kvalitetsuddannelse har store konsekvenser for selvværdet, evnen til at deltage i det sociale liv og på helbreds-kvaliteten. Imidlertid er EU-gennemsnittet for så vidt angår undervisningstilbud til børn mellem 0 og 3 år på omkring 30 %¹, og i 11 lande (Rumænien, Polen, Slovakiet, Tjekkiet, Bulgarien, Litauen, Ungarn, Malta, Østrig, Kroatien og Letland) når de ikke op på en dækning på 15 %, og børn fra de fattigste familier har mindre adgang til børnepasning². På den anden side lå skolefrafaldet i EU i 2012 på gennemsnitligt 13 %, og der er lande, hvor denne sats oversteg 20 % (Portugal, Spanien og Malta)³. Vi anbefaler derfor medlemsstaterne at sikre alle børn adgang til gratis offentlig uddannelse af høj kvalitet på alle alderstrin, herunder i den tidlige barndom, og sikre en passende lærer-studerende-ratio; vi anbefaler også, at medlemsstaterne sørger for gratis undervisningsmaterialer og skoletransport inden for skoletiden;

Børn, der er født i fattigdom, har større risiko for at få kroniske sygdomme og har flere sundhedsproblemer. Selv i lande, hvor retten til sundhed er fastsat ved lov, er der mange børn, som ikke har adgang til en praktiserende læge eller tandlæge grundet mangel på offentlige tjenesteydelser eller lægemidler eller høje omkostninger. Børnedødeligheden er også meget højere i familier fra lavere socioøkonomiske baggrunde.

På samme måde har familiers økonomiske problemer haft indvirkning på stigningen i antallet af mentale sundhedsproblemer blandt forældre, og stigningen i antallet af familier, der går i opløsning, hvilket utvivlsomt har en indvirkning på børns psykologiske og sociale velfærd;

Det er skammeligt, at der anvendes flere ressourcer til betaling af renter på den offentlige gæld i lande som Portugal end til det offentlige sundhedsvæsen. Vi anbefaler medlemsstaterne at garantere almen, offentlig og gratis sundhedspleje af høj kvalitet med henblik på forebyggelse og primær sundhedspleje, adgang til diagnoser, behandling og rehabilitering, der

---

¹ EU-SILC (2013) EU's statistikker over indkomstforhold og levevilkår.

² Udvalget for Social Beskyttelse (2012), bekæmpelse og forebyggelse af fattigdom.

³ EU-SILC (2013) EU's statistikker over indkomstforhold og levevilkår.

sikrer kvinders ret til seksuel og reproduktiv sundhed ved at sikre sundhedspleje til spædbørn, mødrepleje i den præ- og postnatale plejeperiode, særlig i tilfælde af for tidlig fødsel, adgang til praktiserende læger, tandlæger og psykiatriske specialister for alle børn, samt at integrere disse aspekter i såvel de nationale som i EU's folkesundhedsmæssige strategier;

Det bør bemærkes, at 11 % af alle børn lever i familier, der bruger mere end 40 % af deres disponible indkomst på boligudgifter (i Grækenland er dette tal 38 %) og de seneste rapporter fra den europæiske sammenslutning af nationale organisationer, der arbejder med hjemløse, fastslår, at hjemløseherberg i stigende grad er optaget af kvinder, unge og familier med børn, med en overrepræsentation af indvandrerbørn. Vi opfordrer medlemsstaterne til at fjerne muligheden for at beslaglægge og sende huse på tvangsauktion, når familien ikke har en tilstrækkelig indkomst til at sikre deres levebrød, eller for at beslaglægge i forbindelse med skatteprocedurer.

Vi opfordrer også medlemsstaterne til at yde den nødvendige støtte til at sikre retten til kultur, sport og fritid for alle børn, med særlig fokus på børn, der lever i fattigdom, børn i fjerntliggende områder, børn med handicap og indvandrere. For at beskytte børn mod misbrug, vold og omsorgssvigt er det vigtigt at styrke de sociale rettigheder, som staten skal garantere, øge antallet af medarbejdere og specialister inden for sociale tjenester samt at øge den lægelige, psykologiske og sociale hjælp til unge.